

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Cdo/192/2020
Identifikačné číslo spisu: 4114234961
Dátum vydania rozhodnutia: 17.09.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Oľga Trnková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:4114234961.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne MED - ART, spol. s r. o., so sídlom v Nitre, Hornočermánska 4, IČO: 34 113 924, zastúpenej Mgr. Petrom Mesárošom, advokátom v Nitre, Bottova 34, proti žalovanému F. Š. M., bývajúcemu v J., K. XX/XX, zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. CIMRÁK s. r. o., so sídlom v Nitre, Štefánikova 7, IČO: 36 868 876, v mene ktorej koná JUDr. Ing. Martin Cimrák, LL.M, konateľ a advokát, o neúčinnosť právneho úkonu, vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 14C/190/2014, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 19. februára 2020 sp. zn. 25Co/156/2019, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Nitre z 19. februára 2020 sp. zn. 25Co/156/2019 z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nitra (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 28. septembra 2016 č. k. 14C/190/2014-121 v spojení s opravným uznesením z 20. októbra 2016 č. k. 14C/190/2014-146 určil, že darovacia zmluva uzatvorená medzi žalovaným na strane obdarovaného a S.. F. L. M. F.. Z. L. na strane darcov, predmetom ktorej je bezplatný prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam: parcela reg. C číslo XXXX/XX o výmere 2 000 m², druh pozemku záhrady, parcela reg. C číslo XXXX/XX o výmere 2 000 m², druh pozemku záhrady, zapísaných na LV č. XXXX kat. územie K. E., je voči žalobkyni právne neúčinná (výrok I.). Žalobkyni priznal plnú náhradu trov konania (výrok II.). Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že žalobkyňa má voči S.. F. L. vymáhateľnú pohľadávku, ktorá jej navyše bola priznaná v súdnom konaní platobným rozkazom. Ďalšou vymáhateľnou pohľadávkou je rozhodcovský rozsudok špecifikovaný v rozhodnutí. Uviedol, že medzi darujúcimi S.. F. L. M. F.. Z. L. a obdarovaným - žalovaným bola 9. mája 2013 uzatvorená darovacia zmluva, v zmysle ktorej sa obdarovaný stal výlučným vlastníkom uvedených parciel. Poukázal na obsah zákonného pojmu „vymáhateľná pohľadávka“ v zmysle judikatúry (R 44/2001). Ďalej v konaní skúmal, či darovacou zmluvou došlo k takému zmenšeniu majetku dlžníka, že tento nestačil na uspokojenie veriteľovej pohľadávky, čo je podmienkou aktívnej legitímácie a musí existovať najneskôr v čase, keď súd rozhoduje o odporovacej žalobe. Nakoniec skúmal, či musel byť úmysel dlžníka ukrátiť predmetným

právnym úkonom veriteľa druhej strane známy, pričom s poukazom na vyhodnotenie vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalovaný musel tento úmysel dlžníka poznať. Taktiež skonštatoval, že bola dodržaná lehota pre odporovateľnosť právneho úkonu. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

2. Krajský súd v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalovaného rozsudkom z 19. februára 2020 sp. zn. 25Co/156/2019 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a rozhodol, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením. Po preskúmaní veci dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, pretože rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny (§ 387 ods. 1 CSP). Súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie, jednotlivé dôkazy vyhodnotil a vec správne právne posúdil. V celom rozsahu sa stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie a poukázal na správnosť jeho dôvodov (§ 387 ods. 2 CSP). Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dodal, že súd prvej inštancie sa zaoberal splnením všetkých zákonných podmienok, v zmysle ktorých môže veriteľ odporovať právnym úkonom dlžníka a tieto podmienky vyhodnotil na základe vykonaného dokazovania. Zhodne so súdom prvej inštancie mal za to, že žalovaný musel o dlhoch dlžníčky S.. F. L. vedieť z dôvodov uvedených v rozhodnutí. Aplikujúc § 166h zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 7/2005 Z. z.“) dospel v posudzovanej veci k záveru, že oddĺženie dlžníčky nemá dosah na určenie právnej neúčinnosti darovacej zmluvy voči žalobkyni. Dôvodil, že § 166h zákona č. 7/2005 Z. z. vylučuje dopad oddĺženia na pôvodnú pohľadávku dlžníčky voči žalobkyni. Záverom skonštatoval, že boli splnené všetky základné podmienky pre určenie, že darovacia zmluva je voči žalobkyni právne neúčinná a námietky žalovaného uvádzané v rámci konania na súde prvej inštancie aj v podanom odvolaní vyhodnotil ako účelové a neopodstatnené. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP.

3. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný. Navrhol, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a priznal mu nárok na náhradu trov dovolacieho konania. Dovolanie podal z dôvodu existencie procesnej vady zmätočnosti rozhodnutia, pričom jeho prípustnosť vyvodzoval z § 420 písm. f/ CSP. Dovolanie podal zároveň z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci odvolacím súdom v otázke, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ CSP). Namietal, že odvolací súd mu v rozpore s § 219 ods. 3 CSP neoznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku odvolacieho súdu elektronickými prostriedkami napriek tomu, že o uvedené požiadal v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie. Týmto postupom odvolacieho súdu došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces v súlade s § 420 písm. f/ CSP. V tejto súvislosti poukázal na judikát R 14/2010 a na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 3Obdo/17/2016 a sp. zn. 5Cdo/14/2018. Vo vzťahu k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci odvolacím súdom citoval § 166h ods. 1, 2 zákona č. 7/2005 Z. z., ktorého výklad v nadväznosti na dôvodovú správu je podstatný pre rozhodovacie prax súdov Slovenskej republiky. Argumentoval, že zo skutkového stavu zisteného pri rozhodovaní odvolacieho súdu nevyplývajú také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali aplikáciu § 166h ods. 1 alebo 2 zákona č. 7/2005 Z. z. Uviedol, že zákon č. 7/2005 Z. z. nerieši, kedy a akým spôsobom sa má veriteľ domáhať odporovateľnosti úkonov dlžníka alebo ich uspokojenia. Nie je vyriešené, či je oprávnený podať odporovaciu žalobu po začatí konkurzného konania alebo sa neprerušujú konania, ktoré začali pred konkurzným konaním. Mal za to, že táto právna otázka je zásadného významu, pretože môže objasniť pozíciu veriteľov vo vzťahu ku koncepcii oddĺženia v zmysle platných právnych predpisov.

4. Žalobkyňa sa k dovolaniu nevyjadрила.

5. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), dospel k záveru, že rozhodnutie odvolacieho súdu je potrebné zrušiť.

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

7. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP). Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

8. Žalovaný podal dovolanie z dôvodu existencie zmätočnosťnej vady konania a zároveň z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, t. j. uplatnil dva dovolacie dôvody.

9. Prípustnosť dovolania vyvodzoval v prvom rade z § 420 písm. f/ CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle citovaného ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

11. Žalovaný namietal, že odvolací súd ho v rozpore so zákonom neupovedomil elektronickými prostriedkami o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku.

12. Podľa § 219 ods. 3 CSP platí, že vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

13. V posudzovanej veci z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný v odvolaní zo 14. októbra 2016 proti rozsudku súdu prvej inštancie požiadal odvolací súd, aby ho v súlade s § 219 ods. 3 CSP elektronicky informoval o dátume verejného vyhlásenia rozsudku, a to na e-mailovú adresu jeho právneho zástupcu: Q.. Odvolací súd oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku v danej veci na svojej úradnej tabuli a na webovej stránke súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením dňa 19. februára 2020 (č. l. 232 a 233 spisu), avšak v spise sa nenachádza dôkaz o tom, že toto oznámenie bolo právnomu zástupcovi žalovaného odoslané aj elektronickými prostriedkami na určenú e-mailovú adresu. Za tejto situácie je možné konštatovať, že odvolací súd si vo vzťahu k žalovanému nesplnil povinnosť vyplývajúcu z § 219 ods. 3 CSP.

14. Najvyšší súd už za účinnosti predchádzajúceho civilného kódexu dospel k záveru, že k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku) dochádza tiež vtedy, keď odvolací súd v rozpore s ustanovením § 214 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku neupovedomil elektronickými prostriedkami účastníka, ktorý podľa § 45 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku požiadal o také doručovanie písomností (R 9/2016).

15. Vyššie uvedený právny záver zastáva dovolací súd aj v preskúmvanej veci a konštatuje, že postupom odvolacieho súdu, ktorý nedodržel procesný postup v zmysle § 219 ods. 3 CSP, došlo k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces (pozri obdobne rozhodnutia sp. zn. 5Cdo/14/2018, 5Cdo/127/2018, 5Cdo/58/2019, 8Cdo/153/2019). Týmto nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f/ CSP.

16. So zreteľom na dôvodne namietanú vadu zmätočnosti napadnutého rozhodnutia sa dovolací súd v súlade s jeho rozhodovacou praxou nezaoberal dovolacím dôvodom uplatneným podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP.

17. Skutočnosť, že v konaní došlo k procesnej vade podľa § 420 písm. f/ CSP je okolnosťou, pre ktorú musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou nemôže byť považované za správne. Dovolací súd preto rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil (§ 449 ods. 1 CSP) a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 450 CSP).

18. V novom rozhodnutí odvolací súd rozhodne znova o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

19. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok